

ΙΝΑ ΤΙ ΟΥ ΖΗΤΕΙΣ «ΑΠΟΛΥΣΙΝ...» ;

«Οὐ γάρ εἶδον, (οὐδέ ὄψονται) οἱ ὀφθαλμοί σου τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ»!  
(Ματθ.13,15 ἢ αἰτία, / μή ἐκπληρώσεως τοῦ Λουκ.2,29-30)\*

---- . ----

{ ( / = **χόρισμα ρυθμοῦ**, μέτρου ἀναγνώσεως ) }

/Ἀρχιε/πίσκοπε, /ὀφείλεις /πρῶτος σύ  
/λόγο γιά /πάντα νά /δώ/σης,  
/καί γιά τήν /τόση πιά /ἀδιαφο/ρία σου  
/τόν κόσμο /νά ἐνημε/ρώ/σης.

Εἶσαι **δυσώνυμος**, ἄφρων καί ἀλαζών  
σύ ὑπερέβης τήν Εὐα.

Τί βαφκαλίζεσαι καί καμαρώνεις;  
Ἀπό τοῦ Θρόνου κατέβα.

Ἄνοιξε τά χαρτιά. Πέστο ξεκάθαρα  
τί κρύβει μέσα ἡ καρδιά σου;  
Πιστεύεις «σέ θεό», εἶσαι Ὑπάλληλος  
καί κάνεις, ἀπλῶς, τή δουλειά σου;  
Μή μένεις «Ἰωνᾶς» γιά νά καλοπερνᾶς  
καί στό ἀμπάρι νά «ρέγγης». (Ἰωνᾶ 1,5)  
καί ἀπ' τοῦ σκάφους καί τοῦ πληρώματος  
τίς ἀγωνίες ν' ἀπέχης.

Δεῖξε τήν πίστη σου. Ὅσα ἀπέκτησες,  
τά πάντα δός «ἐλαχίστοις» (Ματθ.19,21)  
καί τοῦτο ἔστω σοι, ἀλλά καί πᾶσιν ἡμῖν,  
ἐλάχιστον δεῖγμα τῆς πίστες.

Χωρίς μετάνοια, χωρίς ταπείνωση,  
χωρίς διόρθωση βίου,  
οὔτ' Ἀρχιεπίσκοπος, οὔτε Ὑπάλληλος,  
οὔτε καί λήπτης Πτυχίου.

Γιά ξαναφοίτησε καί μάθε γράμματα  
 εἰς τοῦ Χριστοῦ τό Σχολεῖο· (Ματθ.13,52)  
 νά βρῆς ἐκεῖ αὐτό ὅπου δέν ἔμαθες (ἢ ὅπερ οὐκ ἔμαθες, ἢ ὅπερ οὐκ ἔγνωκας)  
 καί κρύβει τό Μεγαλεῖο!

Παλιά καί νέα τά ἀπορρίπτεις, (Ματθ.13,52)  
 καί θέτεις νέαν καρδίαν·  
 ἔχοντας ὡς σκοπό, νά ἀποκτήσης  
**τήν τοῦ Χριστοῦ Βασιλείαν.**

**Τότε**, θαυμάσια ὅλα ρυθμίζονται,  
**πάει τό καθένα στή θέση,**  
 καί τήν Κορώνα σου, τίμια θά φορᾶς,  
 δέν θά σοῦ βάλουνε «φέσι»!

**Ὅλοι μαζί οἱ Πιστοί θ' ἀναγαλλιάσουμε,**  
**καί οἱ Ἐκκλησίες θ' ἀνοίξουν·**  
 καί ὁ Κορωνοῖός, δάκρυα καί στεναγμοί  
 ἀπ' τόν καθένα **θά σβύσουν!**

**Ὑποσημείωσις:** Διδάσκοντας κάποτε σέ «**Τρανά Σχολαία**» Σεβαστούς, Σεπτούς, Μεγαλιωτάτους Ἄρχοντας τοῦ Τόπου μας τήν θαυμασίαν **Μελωδίαν τοῦ ἄσματος «οἱ Κυνηγοί»** τοῦ Γερμανοῦ Μουσικοσυνθέτου Veber, τήν ἀνασύρω νοερά ἀπό τό παρελθόν, διότι προσεπάθησα **οἱ στίχοι τοῦ ὡς ἄνω ποιήματος νά στρέφονται καί νά ταιριάζουν ἐπακριβῶς στό μέτρο καί τόν ρυθμό ἐκείνης τῆς ἀριστοτεχνικῆς Κλασσικῆς Μελωδίας** μέ ἀποτέλεσμα **νά ἄδεται ἐπιτυχῶς καί ἀνέτως ἐπ' αὐτῆς,** / μήπως -καί ἐν Μουσικῇ Παραλλαγῇ ἐνδεδυμένο- **σάν ποντικάκι συντελέσω-μπορέσω ταπεινά δι' αὐτοῦ νά συγκινήσω,** τόν (ἄλλως) **κεκμη(κ)ότα** καί ὑπό πολλῶν **βεβαρυμένον** (πλέον) Ἀρχιεπίσκοπον, εἰς τό **νά ἀποχωρήση -σωφρόνως ποιῶν ὡς ἀπαιτεῖ τοῦτο ἢ ὑστεροφημία του-** εἰς τό **ἑαυτοῦ Ταμιεῖον** πλέον (Ματθ.6,6) ἢ **τήν Μετάνοιάν του,** ὅχι στήν **ἔπαυλη-βίλα** του· **«δίδων πτωχοῖς τόν πλοῦτον»** (Ματθ.19,21), ὅστις καί γίνεται ἡ τροχοπέδη, ρίζα καί αἰτία πάντων τῶν κακῶν (Α' Τιμ.6,10), τῆς **τοσαῦτα δεινοπαθούσης** σήμερον **Μητρός μας Ἐκκλησίας.** Τήν ὁποῖαν, περίτρανα ἀποδεικνύει διά τῆς ὅλης βιωτῆς του ὅτι θέτει εἰς δευτέραν μοῖραν καί θέσιν, **προκρίνοντας ἄλλα** τόσον ἐφήμερα, ἐπισφαλῆ καί ψυχοφθόρα, **βεβαίαν τήν τῆς ψυχῆς του ἀπώλειαν προμηνύοντα** (Β' Πέτρ.2,1). **Τοσαύτη ἔρευνα** ἀκόμη, ἐν τῇ Κλασσικῇ, Φιλοσοφικῇ Παιδείᾳ καί Ἀρχαιολογίᾳ ἦν κέκτηται;! **Πότε ποιά τις σωτήριος ὠρίμανσις Πίστεως, καί**

συνέπεια, / **καί εἰς ὅσα ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου ἀντλεῖ καί διδάσκει; Ἴχνος αἰδοῦς καί εὐαισθησίας** ὡς πρὸς τὸ **ἀνακόλουθον** τοῦ πράγματος!;

**Οἴμοι! Φεῦ! Ὀλολί!** Οἷστρος βορβορώδους ζωῆς, ἐπιθυμιῶν καί ἀκολασίας ἐν γήρα· ζοφώδης τε καί ἀσέληνος νῦξ, **καρδίας νοσοῦσης φιλαργυρίαν!** Ἴνα τί, **πλοῦτον ἀγαπῶν, τῷ** περί φιλοπτωχείας **διδάσκοντι, ἤγγισας** διακονεῖν, Ἰερώνυμε Λιάπη; 54 ἔτη **Ρασοφόρον**, 40 ἔτη **Ἐπίσκοπον** καί 13 **Ἀρχιεπίσκοπον**, πῶς ἀρμόζει καλεῖν καί ὀνομάζειν σε, **Ἰερώνυμον; Σίμωνα; ἢ Ἰούδαν;** Καί **τά τρία γάρ,** εἰ καί ἐπονειδήστως καί ἐπικαταράτως, ἐπιτυχῶς -δυστυχῶς ἀτυχέστατα- **ἐκπροσωπεῖς ἰδιοτύπως καί ἐν παραφθορᾷ!** Καί πῶς, **ἀνιέρως** ἐνεργῶν καί πράττων, / «Ἰερῶς;!»», δυνάμει τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ὀνόματός σου -ἀπό ἀπλός ἠλεημένος Ἰωάννης, εἰς Ἰερώνυμον μετωνομασθεῖς-, ἔλαβες καί τὴν χάριν (**ταχυδακτυλογικῶς**) -ἐν παντί καί ἐν πᾶσι- νά ὑπογράφης, συνομολογῆς, συγκατανεύης, συνεισπράττης καί πράττης; Ποία ἢ ἐν σοὶ δύναμις, ἢ μεταποιοῦσα καί ἀλλοιοῦσα **τό ψεῦδος εἰς ἀλήθειαν, τό σκολιόν εἰς εὐθύ, τό ἄδικον εἰς δίκαιον, τό σκότος εἰς φῶς,** τὴν ἀρετὴν καί τὸν μακαρισμὸν **τῆς πτωχείας** εἰς ἀκόρεστον **φιλαργυρίαν καί πλουτισμὸν;** Μήπως ἢ **ἀλχημειστική** σου δεινότης, ἦν ἦλθεν ἡ ὥρα, ὡς ἔφης εἰς Ἀλέξην Τσίπραν, νά ἀποδείξης, ὅτι θά δυνηθῆς **νά μεταβάλῃς τὴν ὕλην εἰς πνεῦμα;** Ἄς τό ἀναμένωμεν καί αὐτό ἀπό σοῦ. Ἐνα μόνο μή ξεχνᾷς, ἐπ' εὐκαιρίᾳ καί τῶν 200 ἐτῶν ἀπὸ τῆς Ἀπελευθερώσεως ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ.

**Ἡ Ἐκκλησία ἔμαθε,**  
στά χρόνια τά δικά σου.  
Κι' ἀφοῦ τόσα καί περισσά  
ἐτράβηξε κοντά σου·  
**Ἀφέντη Λιάπη** σ' ἄν κι' ἐσέ,  
**ποτέ δέν ξανακάνει!**

**\*Ἡ αἰτία:** Διὰ τὴν ὁποῖαν «οὐχ ἐώρακας οὐδέ ὄψη τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ» (Λουκ.2,29-30)

εἶναι ὅτι, διευκρινίζων ὁ Κύριος εἰς τοὺς μαθητάς, τοὺς εἶπεν «**σέ σᾶς δόθηκε** νά γνωρίζετε τά μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, **σέ κείνους δέν δόθηκε**» (Ματθ.13,11), διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι καί ἀκούοντες μὴ ἀκούωσι μηδέ συνῶσι, **μήποτε ἐπιστρέψωσι**· καί τότε πληρωθήσεται ἡ προφητεία Ἡσαΐου ἢ λέγουσα· ἀκοῆ ἀκούσετε καί οὐ μὴ συνῆτε, καί βλέποντες βλέψετε καί οὐ μὴ ἴδητε· **ἐπαχύνθη γάρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καί τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καί τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καί τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι καί τῇ**

**καρδία συνῶσι καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς»** (Ματθ.13,15). Δέν νομίζω νά σοῦ πέρασε ἀπό τό μυαλό ἢ σκέψη, ὅτι μπορεῖς νά χρησιμοποιοῦσες τό χωρίον αὐτό ὡς ἄλλοθι καὶ ἐλαφρυντικό, Ἀρχιεπίσκοπος πάσης Ἑλλάδος, νά δικαιολογηθῆς πὼς εἶσαι ἀκόμα ἀπό κείνους οἱ ὁποῖοι (δῆθεν) δέν ἔτυχαν τοῦ εὐεργετήματος, νά σοῦ ἔχουν κι' ἐσένα ἀποκαλυφθῆ τά ὡς ἄνω Μυστήρια τῆς Βασιλείας Του, ὅποτε δέν καθίστασαι ὑπόλογος καὶ ἀποβληταῖος ἐκ τῆς θέσεώς σου; Εἶναι, ἐξ ἄλλου, / τόσα τά χωρία, οἱ Κανόνες, ὁ ὄγκος καὶ ἡ πίεσις τῶν εὐθυνῶν τῆς συνειδήσεως σου καὶ τῶν λεπτομερειῶν τῶν ἀπαιτήσεων, ἔναντι αὐτοῦ πού ἔχεις ἐπωμισθῆ καὶ σέ καθιστοῦν ὑπόλογον ἔναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων, πού -καὶ ἂν ἔτσι εἶχε ἐκ Θεοῦ τό θέμα καὶ ζοῦσες στήν ἐποχή τοῦ Νόμου καὶ ὄχι τῆς Χάριτος πού τώρα ζῆς-, οἱ σημερινές σου ἀπαιτήσεις καὶ ὑποχρεώσεις ἔναντι αὐτοῦ τοῦ προσώπου σου καὶ τοῦ Πληρώματος, μέ τίς προϋποθέσεις καὶ τά δεδομένα καὶ τά ἐχέγγυα πού σοῦ ἔχουν ἤδη ἀπό τοῦ «Τελειωθέντος» Μυστηρίου τῆς Σωτηρίας πληθωρικὰ παρασχεθῆ· σέ ἀφοπλίζουν τελείως ἀπό ὅποιο ἐπιχείρημα ἤθελες προβάλλει, καὶ σέ θέτουν ἀδικαιολόγητον ἔμπροσθεν τῆς Ὑψίστης ὑποχρεώσεώς σου, πού ἔπρεπε ἀπό ἄλλο σου νά εἶχες σπεύσει νά ἀναζητήσης αὐτά ὡς ἀπαραίτητα καὶ βασικώτατα ἐφόδια καὶ ἐργαλεῖα πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου πού σοῦ ἔχει ἀνατεθῆ παρά Κυρίου, παραδεχομένου σου καὶ ὁμολογοῦντος πίστιν βεβαίαν, σταθεράν καὶ ἀκλόνητον, διά τῆς ὁποίας καὶ σεαυτὸν νά σώσης, καὶ τό Πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας πού σοῦ ἐνεπιστεύθη, νά διαπορθμεύσης εἰς λιμένα οὐράνιον καὶ ἀσφαλῆ. Ἐκεῖ, «ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πού ρίχνουμε τὴν ἄγκυραν τῆς ψυχῆς μας καὶ τὴν ἐλπίδα μας μέ ἀσφάλεια καὶ βεβαιότητα» (Ἐβρ.6,18-20).

Ἰερεὺς Ἰωάννης Νικολόπουλος

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

4.4.2021